

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Guzun, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Gaisan Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 26.05.2017 - 30.08.2017;

instanța de apel: 09.10.2017 - 18.10.2017;

instanța de recurs: 23.07.2018 - 24.10.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30 august 2017, inculpatul, Alexandr Gaisan, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii a prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, prima instanță a constatat că inculpatul, Alexandr Gaisan, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unui pachet cu mase vegetale, pe care l-a păstrat la domiciliul său din XXXXX până la 22.02.2017, când ca rezultat al percheziției, a fost depistat și ridicat un pachet în care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-1328 din 03.03.2017, reprezintă substanță narcotică marijuana, care face parte din categoria substanțelor stupefiante cantitatea căroră constituie 2,7 grame (materie uscată) ce conform Hotărârii Guvernului

nr. 79 din 23.01.2006 privind „*Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora*”, constituie proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, Alexandr Gaisan, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului declarat inculpatul a invocat faptul că, la baza condamnării acestuia instanța de fond s-a bazat doar pe presupuneri, fără a administra probe ce ar confirma faptul că substanța ce a fost depistată în timpul percheziției la domiciliu îi aparține inculpatului, or, în camera unde a fost depistată aveau acces și alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către inculpatul, Alexandr Gaisan, ca fiind nefondat cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect l-a recunoscut vinovat pe inculpat în comiterea infracțiunii imputate în pofida faptului că ultimul s-a declarat nevinovat, or, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestuia a fost pe deplin dovedită prin următoarele mijloace de probă:

-declarațiile martorilor, Elena Gaisan (f.d. 117), Dumitru Romanciuc (f.d. 118), Igor Chișcuța (f.d. 119); procesul-verbal de percheziție la domiciliu din 22.02.2017 (f.d. 11-14); raport de expertiză nr. 34/12/1-R-1328 din 03.03.2017 (f.d. 22-25).

Astfel, instanța de apel a constatat că, în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, relevanței, concludenței, utilității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare și anume: art. 217 alin. (2) Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor, fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții mari, prin metoda păstrării.*

Totodată, instanța de apel a menționat că, inculpatul a realizat latura obiectivă prin păstrarea ilegală a substanțelor psihotrope, iar latura subiectivă a fost realizată prin intenție directă.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului referitor la faptul că, în pofida faptului că substanța narcotică a fost depistată la domiciliul său aceasta nu demonstrează că îi aparține, or, martorul Elena Gaisan, care este bunica inculpatului a indicat că dânsul înainte de a se afla în custodia statului, fuma ceva, după care râdea, iar martorul, Igor Chișcuța, a indicat că la momentul depistării pachetului de hârtie în care se afla masa vegetală de culoare verde uscată cu miros specific, inculpatul a comunicat că a uitat să-l ia de acolo și că este al lui.

Așadar, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului, Elena Gaisan, care a indicat că în timpul percheziției, într-o cameră, după

dulap a fost depistat un pachet care a fost ridicat de către colaboratorii de poliție, precum și declarațiile martorului, Dumitru Romanciuc, care la fel a declarat că într-o cameră a fost găsit un pachet în care se afla iarbă verde, asemănătoare cu cânepa. Totodată din conținutul declarațiilor martorului, Igor Chișcuța, rezultă că percheziția la domiciliul inculpatului a fost efectuată în baza ordonanței de percheziție și încheierea judecătorului de instrucție. Astfel, în cadrul percheziției într-o odaie, fiind mutat un dulap, jos a fost depistat un pachet de hârtie în care se afla masa vegetală de culoare verde uscată cu miros specific, iar prin procesul-verbal de percheziție din 22.02.2012, se atestă că la domiciliul inculpatului a fost ridicat un pachet din hârtie cu masă vegetală, uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie cu miros specific.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului precum că, dânsul nu a comis infracțiunea imputată lui și în camera respectivă au avut acces și alte persoane, deoarece aceasta reprezintă o modalitate de apărare a inculpatului, însă care nu este susținută prin careva probe pertinente și concludente, iar din probele administrate la cauza penală de către procuror s-a constatat că, inculpatul a păstrat ilegal substanțe narcotice la domiciliul său, care au fost depistate în cadrul efectuării percheziției.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, Alexandr Gaisan, în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanța de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, apărătorul susține că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a admis o eroare gravă de fapt și de drept, mai mult în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, nu a luat în considerație declarațiile inculpatului și anume că, în timpul percheziției a fost supus violenței fizice și psihice din partea colaboratorilor de poliție, în rest avocatul indică dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că, recurentul invocă ca temeiuri de drept pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că:

hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și anume: *declarațiile inculpatului Alexandr Gaisan, declarațiile martorilor, Elena Gaisan (f.d. 117), Dumitru Romanciuc (f.d. 118), Igor Chișcuța (f.d. 119); procesul-verbal de percheziție la domiciliu din 22.02.2017 (f.d. 11-14); raport de expertiză nr. 34/12/1-R-1328 din 03.03.2017 (f.d. 22-25)*, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității acestora și care în ansamblul lor, nu au confirmat poziția inculpatului precum că ultimul nu se face vinovat de cele imputate.

Nu poate fi reținut argumentul părții apărării, precum că instanța de apel nu a elucidat circumstanțele privind aplicarea relelor tratamente în privința inculpatului în timpul efectuării percheziției, deoarece acesta din urmă nici la urmărirea penală, nici în cererea de apel nu a invocat aceste circumstanțe, dar argumentează dezacordul cu probele cauzei, și anume cu împrejurările în care s-a efectuat percheziția. Mai mult, din materialele cauzei rezultă că inculpatul personal a participat la efectuarea acestei acțiuni procesuale, în urma căreia a fost depistat un pachetel cu substanța narcotică, recunoscând că acesta posibil a rămas de pe timpul când dânsul întrebuința substanțe narcotice, declarații susținute și în ședința primei instanțe (f.d. 46, 120).

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către apărător - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, specificat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs remarcă că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Subsecvent, Colegiul penal menționează că, din textul recursului rezultă că, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, or, reieșind din materialele dosarului se constată că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără*

scop de înstrăinare, astfel instanța de apel corect a subliniat circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă că, recurentul doar a specificat despre lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, fără a-și argumenta poziția, iar criticile invocate de către inculpat precum că nu a cunoscut despre existența plicului cu substanțe narcotice, ultimul fiind consumator de droguri în trecut și probabil acest plic putea să fi rămas, Colegiul penal a respins-o ca neîntemeiată.

Astfel, de către instanța de apel corect au fost calificate acțiunile inculpatului în prevederile art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct. 4.1. al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de către instanța de apel, în contextul de învinuire al inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a deciziei instanței de apel atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Lecturând recursul se observă faptul că avocatul, Ion Popescu, critică decizia instanței de apel sub prisma aprecierii probelor care o consideră ilegală, astfel Colegiul penal reamintește că, la această etapă nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât

cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De asemenea, Colegiul penal susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, Colegiul penal constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Gaisan Alexandr XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *14 noiembrie 2018*.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu